

16 THE INITIATE IN THE NEW WORLD

by His Pupil

(Routledge & Kegan Paul Ltd, London)

¹Författaren vill vara anonym, så hans riktiga namn skall icke avslöjas. Man förstår väl hans önskan att få vara okänd, när man läst hans skrifter om den ännu mer okände J M Haig.

²Just denna volym i serien innehåller så många esoteriska sanningar, att hithörande ideer förtjäna att på nytt framhävas, även om de chockera konventionalisterna med deras falska och livsfientliga rättsuppfattning, så kallad moral. Det torde dröja länge, innan moralens livslögner utrotats ur mänsklighetens intellektuella arvs massa.

³Inledningsvis varnar läraren för att, som många försöka, utveckla förmågan av högre objektiv medvetenhet eller vitalisera chakraer i eterhöljet. Allt detta kommer av sig självt under utvecklingens gång. Bästa sättet "att ila utvecklingen i förväg" är att emotionellt odla förmågan av beundran, tillgivenhet och deltagande samt mentalt perspektivmedvetenhetens syntetiserande aktivitet.

⁴Han påpekar också nödvändigheten för sina lärjungar att vid samtal med "oinvigda" aldrig beröra något esoteriskt, förrän de övertygat sig om, att förutsättningar finnas för förståelse och livlig önskan att förvärva ny världs- och livsåskådning. De, som äro nöjda med sin livsuppfattning, ha därmed gjort sig oemottagliga för nya fakta, nya ideer, som motsäga deras tanke system. Den, som icke lärt sig tiga, är olämplig som undervisare av andra. Det är särdeles betecknande för inbillade omdömesförmågan, att den, trots skarpaste tillspetsningen av varningen, icke insett hur nödvändigt det är att icke "kasta pärlor".

⁵Det finns så mycket annat, som är viktigare än opåkallade esoteriska "hypoteser", och det är att klargöra för människorna nödvändigheten av god vilja och riktiga mänskliga relationer, att lära människorna att leva friktionsfritt liv, opåverkade av lägre emotionala världens repellerande vibrationer med åtföljande hatyttringar.

⁶I ett kapitel avhandlas icke teosofien utan teosoferna och hävdas med rätta, att dessa skadat esoteriken och kastat löje över den med ointelligent sladder om saker, som de aldrig begripit, ännu mindre förstått. Om de åtminstone lärt sig tiga med sin idioti, så hade de icke som nu lyckats nästan omintetgöra de storas verk. Beteckningen teosofi är ju i och för sig idiotisk, så åtminstone i det fallet ha de icke skadat den esoteriska kunskapen om överfysiska verkligheten. De ha i alla fall lyckats med att göra teosofi och idioti till synonyma begrepp. Men det var nog icke stiftarnas mening.

⁷I ett kapitel om moral och supermoral, lägre eller gällande och högre eller kommande rättsuppfattning, hävdar läraren energiskt, att största hindret för esoterisk visdom är konventionaliteten, detta ointagliga bålverk för livsokunnighet, kärlekslöshet, bigotteri, fanatism, feghet och omdömeslöshet, detta att av fruktan för andras fördömande delta i skenet och tjuta med ulvarna. Moralisterna, vår tids fariseer, få sin belöning för sitt välförhållande. De, som i liv och lära kämpa för högre rättsuppfattning, måste räkna med förtal och fördömlse och att utskrikas såsom immoralister.

⁸Den oerhörda skillnaden mellan lägre och högre rättsuppfattning är rakt motsatta motiven. Läraren söker klargöra detta med ett drastiskt exempel, visar hurusom han ibland av omständigheter etc. kan bli tvingad att både ljuga och bedra. "Hur skulle jag kunna visa alla att jag älskar alla? Jag skulle snart inspärras på ett mentalsjukhus. Vi, som förvärvat högre förmågor, äro tvingade att dölja dem för andra än "de invigda". Vi äro ofta tvungna att framstå såsom okunniga och omdömeslösa, det vill säga: att visa oss annorlunda än vi äro." Vad som är konvention i ett land fördömes ofta i ett annat.

⁹Den vise Salomo hade sju hundra furstliga gemåler och tre hundra bihustrur. Var det visdom?

Var det moraliskt?

¹⁰Ett utmärkande drag för högre rättsuppfattning är att inte kränka andras rätt att tänka, känna, säga och göra som de finna för gott inom gränserna för allas lika rätt.

¹¹Kapitlet förtjänar att läsas i sin helhet och begrundas av alla moralister. Kanske det kan göra de icke alltför omdömeslösa någon nytta.

¹²I ett kapitel talar läraren om humor. Det är som bekant ett esoteriskt axiom, att den som saknar humor icke är mogen för esoteriken. Humor befriar oss från inbilskhet, självmärkvärdighet, sårbarhet, prat om oss själva. Hand i hand med humor går allmän gladlyntet (cheerfulness). En esoteriker är ingen medlem av föreningen för den löjliga högtidlighetens långa ansikte. Han söker befria sig från de barnsligheter som de flesta vuxna visa prov på, särskilt när de tro sig duktiga.

¹³I kapitlet om egotismen rör det sig om finare former av egoism, alltså icke självförgudning som många anse ordet "egotism" betyda, utan självupptagenhet, egocentricitet, själv tillräcklighet, ovillighet erkänna andras insikter och förtjänster etc. De anförda exemplen äro väl valda, icke minst de från äktenskapen. Och så till slut: "Att dö av brustet hjärta är att dö av själviskhet. Man vill ha vad man inte kan få."

¹⁴I kapitlet om äktenskapet får man veta, att den bland yogier, teosofier etc. härskande inbillningen, att äktenskap är hinder för "andlig utveckling", hör till okunnighetens vidskepsler. Den, som vet betingelserna för fortsatt medvetenhetsaktivering och vad detta förutsätter och innebär, inser ju också detta utan vidare.

¹⁵"Romantisk förälskelse" är sällan god grund för äktenskap.

¹⁶"Platoniska äktenskap", så vanliga bland medlemmar av mystiska sekter, vittna om falsk uppfattning av vad som menas med så kallad "renhet". Äktenskapets uppgift är icke att lära individen sexuell avhållsamhet. Det får man lära i andra inkarnationer för att förvärva förmågan att behärska emotionalviljan.

¹⁷"Renhet" är förmågan att se det vackra i livets alla företeelser och funktioner. Det den kristna livsförvändheten kallar "renhet" är just raka motsatsen.

¹⁸Betecknande nog menade Nietzsche, att med dogmen om "obefläckade avlelsen" har man befläckt avlelsen.

¹⁹Översexualitet, så vanlig bland individer med överskott på obemästrade emotionala och mentala energier, beror på dels arvsmassa, dels föregående inkarnationer, dels på ofrånkomlig övervitalisering av nervceller och chakraer, dels oförmåga av sublimering. Hela detta komplex av olösta problem ligger ännu utanför vetenskapens och i varje fall utanför okunniga moralisters möjlighet att bedöma.

²⁰Homosexualitet beror på antingen förvärvad tendens i föregående liv eller en lång obruten serie inkarnationer av samma kön med naturlig dragning till motsatta könet, som i nya inkarnationen vid ändring av könet består, eller nyfikenhet, modeefterspaning etc.

²¹I kapitlet om anpassning, liksom i samtliga kapitel, ställas de psykologiska problemen under debatt med klagande resultat, varvid härskande illusioner och fiktioner i dessa problem avslöjas. Man får många exempel på anpassning, exempelvis intellektuell anpassning till ändrade livsbetingelser. Det klargöres även bland annat att, vad folk tror vara heliga föreskrifter därför att de stå i en så kallad helig bok, därför ingalunda äro sakrosankt, att man måste använda sunt förnuft också i dylika fall och för övrigt skilja på vad som är väsentligt och oväsentligt. Man får dråpliga exempel på, huru som moralisterna bli lika chockerade av ovanliga dygder som av vanliga laster. Den värsta lasten i moralisternas ögon är att bryta med konventionalismen. Men för esoterikern är detta just anpassning till "högre lagar".

²²I kapitlet om illusionernas och fiktionernas tyranni (the tyranny of viewpoints) analyseras utförligt boken *The Garden of Allah* av Robert Hichens. Man får drastiska exempel på de religiösa dogmernas tyranni, på förvändheten i kristna gudsbegreppet och syndbegreppet, på hur

dessa fiktioner kunna föröda människolivet och kärleken, hur den så kallade kärleken till gud kan förstena människohjärtat, på det rättsvidriga och livsfientliga i att avtvinga folk orimliga löften etc. Naturligtvis avses därmed ingalunda att rubba övertygelsen hos de dogmtroende, som blivit frälsta på sina illusioner och fiktioner. De få i nya inkarnationer tillfällen att lösa tillvarons problem. Det återstår så mycket för dem att lära, innan det blir möjligt för dem att förnuftigt tillämpa tillgängliga fakta om tillvaron. Under tiden skrider också utvecklingen framåt. Varje epok behärskas av sina illusioner och fiktioner, men de nya innehålla i regel något mera av verkligheten.

Ovanstående text utgör uppsatsen *The Initiate in the New World* av Henry T. Laurency.

Uppsatsen ingår i boken *Livskunskap Fem*, utgiven 1995.

Copyright © Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency.